

full

D I O C E S À

S O L S O N A | V I C

Nit d'il·lusió

La Nit de Reis és una de les nits més belles de l'any. Els infants esperen els regals que rebran. Diuen els experts d'una revista familiar que «aquesta nit ensenya als nens a mantenir la il·lusió, els educa sobre la base que no sempre és possible tenir tot el que volen, encara que sempre han d'intentar mantenir aquesta esperança. La il·lusió per les joguines és un aprenentatge per a la seva vida d'adults, quan la seva esperança en els seus projectes vitals necessitarà una bona dosi d'il·lusió per a continuar treballant en ells». Aprendre a esperar, aprendre a somiar, aprendre a no perdre mai les il·lusions, liçons que podem treure dels infants en la Nit de Reis. Aprendre a veure

la vida i la història sota una mà de misericòrdia i bon dat que ho omple tot i que no ens abandona, simbolitzada en els tres Mags d'Orient. Algú pensa en nosaltres i ens regala més que coses, ens ha regalat a Ell mateix. Ens podríem preguntar: «Què ha portat Jesús realment, si no ha portat la pau al món, el benestar per a tothom, un món millor? Què ha portat?», es pregunta Benet XVI. «La resposta és molt senzilla: Jesús ens ha portat Déu», i amb això ho tenim tot, un disseny de misericòrdia i salvació a pesar dels mals presents: ara coneixem el camí que hem de seguir com a homes en aquest món. Jesús ens ha portat Déu i, amb Ell, la veritat sobre el nostre origen i destí.

Diumenge. L'Epifania del Senyor | Cicle C

Lectura del llibre del profeta Isaïes (60,1-6)

Alça't radiant, Jerusalem, que arriba la teva llum, i sobre teu clareja com l'alba la glòria del Senyor. Mentre les tenebres embolcallen la terra, i fosques nuvolades cobreixen les nacions, sobre teu clareja el Senyor i apareix la seva glòria. Els pobles s'acosten a la teva llum, els reis busquen la claror de la teva albada. Alça els ulls i mira al teu entorn: tots aquests s'apleguen per venir cap a tu; porten de lluny els teus fills, duen als braços les teves filles. Tota radiant i meravellada veuràs amb el cor eixamplat com aboquen damunt teu els tresors del mar, i porten a casa teva la riquesa de les nacions. Et cobriran onades de camells, dromedaris de Madian i d'Efà; tots vénen de Sabà portant or i encens i cantant la grandesa del Senyor.

Salm responsorial (Salm 71)

Tots els pobles, Senyor, us faran homenatge.

Lectura de la carta de sant Pau als cristians d'Efes (3,2-3a,5-6)

Germans, segurament heu sentit dir que Déu m'ha confiat la missió de comunicar-vos la seva gràcia: per una revelació he conegut el misteri secret, que els homes no havien conegut en les generacions passades tal com ara Déu l'ha revelat per l'Esperit als sants apòstols de Crist i als profetes.

El secret és aquest: que des d'ara, per l'evangeli, tots els pobles, en Jesucrist, tenen part de la mateixa herència, formen un mateix cos i comparteixen la mateixa promesa.

Lectura de l'evangeli segons sant Mateu (2,1-12)

Quan va néixer Jesús, a Betlem de Judea, en temps del rei Herodes, vingueren d'Orient uns mags i, en arribar a Jerusalem, preguntaven: «On és el rei dels jueus que acaba de néixer? Hem vist com s'aixecava la seva estrella i venim a presentar-li el nostre homenatge.» El rei Herodes i tota la ciutat de Jerusalem s'inquietaren en sentir aquestes noves. Herodes convocà tots els grans sacerdots amb els lletrats del poble i els preguntava on havia de néixer el Messies. Ells respongueren: «A Betlem de Judea. Així ho escriu el profeta: "Tu Betlem, terra de Judà, no ets de cap manera la més petita entre les famílies de Judà, perquè de tu sortirà un príncep que pasturarà Israel, el meu poble."» Llavors Herodes cridà secretament els mags i s'informà ben bé del moment en què s'havia aparegut l'estrella. Després els encaminà a Betlem amb aquesta recomanació: «Aneu, busqueu-lo ben bé, aquest nen, i quan l'haureu trobat, feu-m'ho saber, que jo també vull presentar-li el meu homenatge.» Sortint de l'audiència del rei, es posaren en camí. [...]

2

full

L'alba de la fe: conèixer Déu per contemplar-lo | Mn. Marc Majà i Guiu

La llum que arriba, l'alba que clareja, l'estrella que s'aixeca... Les lectures d'avui són plenes d'expressions lluminoses, radiants, resplendents. I això no és pas casual: la solemnitat que celebrem, l'Epifania del Senyor, ens revela que l'infant nascut i contemplat en la nit de Betlem és precisament la llum de les nacions, Aquell qui il·luminarà tots els pobles.

També avui l'oració col·lecta ens ve en ajuda per a viure més intensament aquesta festa. En efecte, hi demanem: «Oh Déu, que amb el guiatge d'una estrella heu revelat el vostre Unigènit als pobles no creients; conduïu-nos, als qui ja us coneixem per la fe, a contemplar cara a cara la vostra excelsa glòria.» Si avui nosaltres participem en aquesta missa de l'Epifania és perquè, amb major o

menor fermesa, ja «coneixem per la fe» el nostre Déu i Senyor. Tanmateix, no ens hem de quedar aturats aquí. Així ho demanem en la citada pregària col·lecta inicial: «conduïu-nos [...] a contemplar cara a cara la vostra excelsa glòria». Aquí és on volem arribar: a contemplar Déu cara a cara. El temps de Nadal ens brinda una oportunitat excel·lent per a aprendre a descobrir Déu en la senzillesa de l'infant Jesús. Aquesta és la pedagogia desconcertant de l'Encarnació: el Totpoderós, mogut per amor, decideix abaixar-se fins a fer-se petit, vulnerable, a fi que la humanitat sencera, moguda per la tendresa i pel desig de sortir en ajuda d'aquest infant, s'acosti a Ell, el contempli i, confessant-lo com a Déu i Senyor, torni al seu quefer quotidià «per un altre camí», el camí de l'amor rebut i donat.

Vingueren d'Orient uns mags (Mt 2,1) | Romà Casanova, bisbe de Vic.....

En l'evangeli segons sant Mateu hi trobem l'episodi d'uns mags vinguts d'Orient per presentar el seu homenatge al rei dels jueus que acaba de néixer. Més enllà de les «tradicions» nostres entorn de la festa dels reis mags i tota la seva relació amb el món dels infants i dels regals, hem d'entrar en el significat profund d'aquesta escena bíblica, que manifesta una realitat de fe, en quant forma part dels misteris de la vida de Crist.

Jesús és el veritable Messies esperat pel poble d'Israel. En ell es compleixen amb escreix totes les esperances messiàniques. El naixement a Betlem manifesta el compliment de la promesa de Déu a David i a la seva descendència. Però la presència d'aquests enigmàtics mags vinguts d'Orient també manifesta que l'espera de Crist és present en el cor de tots els homes. En tota persona hi ha el desig de veritat i d'amor, de felicitat i de pau. Tota persona —potser moltes sense adonar-se'n— té en el més pregon del seu cor el desig de Crist. Ell és l'esperat de tots els segles. En ell troba resposta el misteri de l'home. En ell s'il·lumina plenament el misteri de Déu.

Els mags del relat evangèlic van veure el signe d'una estrella nova que anunciava el naixement del rei dels jueus. Una estrella, un prodigi en el cel, va parlar a aquells observadors dels astres. La visió de la fe cristiana, que ens fa entrar en la profunditat de la realitat, veu, en aquesta estrella i en el significat que hi troben els mags, que tota la creació parla de

Déu. Tota realitat del món creat ens pot parlar de Déu mateix, i del seu Fill, el seu Verb, pel qual i per al qual tot ha estat creat (cf. Col 1,16).

Aquells mags representen tota la humanitat que cerca el sentit profund de la vida. Totes les religions tenen una part de veritat en quant són expressió de la recerca del misteri de Déu per part de l'home. La mateixa opció religiosa d'ateisme o d'agnosticisme és una resposta a aquesta recerca. «De la mateixa manera que el creient se sent contínuament amenaçat per la incredulitat, que és per a ell la més seriosa temptació, així també la fe sempre serà la temptació per al no creient i amenaça per al seu món semblantment tancat per sempre. Ningú no pot sostreure's al dilema de l'ésser humà. Qui vulgui escapar de la incertesa de la fe caurà en la incertesa de la incredulitat que no pot negar de manera definitiva que la fe no sigui la veritat. Sols en refusar la fe hom s'adona que és irrefutable» (Joseph Ratzinger, *Introducció al cristianisme*).

Els Pares de l'Església parlen de les «llavors del Verb» esteses en les religions i cultures. Però també la mateixa Tradició de l'Església manifesta clarament que aquestes llavors manifesten la seva autenticitat solament en quant troben en el misteri del Verb encarnat la seva plenitud. Tota cultura —també la nostra— ha de ser sempre fecundada per l'Evangelí, ja que «Crist és el principi i mostra de la humanitat renovada, amarada d'amor fraternal, de sinceritat i d'amor pacífic, a la quals tots aspiren» (AG, 8).

Agenda litúrgica de la setmana

6 ■ Diumenge. L'Epifania del Senyor / Cicle C. Sants Gaspar, Melcior i Baltasar.

Lectures: Isaïes 60,1-6 / Salm 71 / Efesis 3,2-3a.5-6 / Mateu 2,1-12

Litúrgia de les hores: Propi i Setmana II

7 ■ Dilluns. Sant Ramon de Penyafort, prevere (†1275).

Lectures: 1Joan, 3,22-4,6 / Salm 2 / Mateu 4,12-17.23-25

8 ■ Dimarts. Sant Severí, laic.

Lectures: Joan 4,7-10 / Salm 71 / Marc 6,34-44

9 ■ Dimecres. Sant Eulogi de Còrdova, prevere i màrtir (859).

Lectures: 1Joan 4,11-18 / Salm 71 / Marc 6,45-52

10 ■ Dijous. Sant Pere Ursèol, monjo. Santa Florinda, màrtir.

Lectures: 1Joan 4,19-5,4 / Salm 71 / Lluc 4,14-22a

11 ■ Divendres. Sant Higini, papa (136-140). Santa Hortènsia, verge.

Lectures: 1Joan 5,5-13 / Salm 147 / Lluc 5,12-16

12 ■ Dissabte. Sant Arcadi, màrtir.

Lectures: 1Joan 5,14-21 / Salm 149 / Joan 3,22-30

13 ■ Diumenge. El Baptisme del Senyor / Cicle C. Sant Hilari, bisbe i doctor de l'Església (†367).

Lectures: Isaïes 42,1-4.6-7 / Salm 28 / Fets dels Apòstols 10,34-38 / Lluc 3,15-16,21-22

Reis: l'encant del misteri | Josep Maria Mas i Busqué

La fidelitat d'un trobament sempre esperat amb il·lusió

Sis de gener, avui, en aquest primer diumenge del nou any civil 2013, una data amb un encant particular. Cada any, al captard de la seva vigília, en les grans i petites poblacions, els carrers i places s'omplen de petits, joves i grans. En els rostres d'uns i altres s'hi reflecteix una emoció especial. Els ulls dels innocents infants esbatanats i

cercadors d'uns personatges fantàstics, fascinants i embolcallats de misteri que mai no falten a la cita envoltats de la fastuositat d'una comitiva de llum, música i color. Els rostres dels qui ja hem traspassat la confiança de la credulitat a ultrança a tota explicació que fa volar la imaginació a fites sense mesura, però que aquest dia queda superada altra vegada a l'inrevés per la feliç pressió del convenciment sense esclat dels més menuts.

Arriben els Reis Mags d'Orient, el blanc, el ros i el negre, Melcior, Gaspar i Baltasar, envoltats del seu magnífic seguici de patges, també de les tres races de la humanitat sencera. Han arribat de les mil i una maneres imaginables i també ja podríem dir inimaginables, i ara desfilen en les carrosses enlluernadores o muntats damunt cavalcadures també bellament ornades, tots ells a mercè dels aplaudiments i crits i cants d'aclamació i alhora d'imploració dels seus esperats beneficis.

Més enllà de la rutina arran de terra

Atrapats per la rutina del dia a dia, viscut habitualment i en general com si estiguéssim marcats pel tràfec de les mil i una ocupacions que ens deixen immersos en la satisfacció de les tantes necessitats reals o imaginàries que ens porten a una visió d'objectius arran de terra, ens convé enlairar-nos, volar, tocar fites més altes i sublimes.

Diades com la que ens ocupa ens permeten de trencar amb aquesta atrapada en la materialitat, aquesta alienació degradant, i ja de per si, amb tots els ingredients que el costumari ha anat aportant fruit de la capacitat creadora de la persona humana, ens fan tocar el Misteri, el Transcendent, el Més Enllà de la nostra fragilitat, de la nostra limitació, de la nostra temporalitat. Som creats a imatge i semblança de Déu i, malgrat el pecat, portem la seva ditada identificadora i perdurable, i només podem ser plenament quan creixem materialment, és clar, però també, i sobretot, espiritualment.

Entrar en el misteri de la Revelació

Però aquí no es tracta pas d'una celebració nascuda a partir d'una filosofada del savi de torn, ni d'un mite sorgit després d'haver posat en joc les habilitats imaginatives humanes per a descriure una resposta a tants interrogants que la nostra pròpia condició natural ens fa plantejar generació rere generació, ni tampoc d'un conte de la vora del foc.

La festa de Reis parteix del que Déu nostre Senyor ens ha volgut comunicar, la Revelació a què mai no arribem per les nostres pròpies capacitats. Les experiències, les vivències dels qui van tenir oportunitat de veure, sentir i palpar l'arribada de la plenitud de la manifestació de Déu a la humanitat iniciada ja a l'albada de la nostra naturalesa, han quedat plasmades en les pàgines dels evangelis. La Bona Nova de Jesús, el Fill de Déu fet home del qual en aquestes festes nadalenques estem revivint aquesta arribada, aquesta plantada de la seva tenda entre nosaltres, com podem dir seguint una de les expressions que els textos sagrats, concretament en aquest cas de sant Joan, ens ha estat transmesa amb els recursos literaris magistrals plasmats en aquestes pàgines cabdals en el nostre esdevenir històric, en una obra col·lectiva, eclesial, en una preciosa gestació fins a donar com a fruit definitiu les quatre obres fonamentals del Nou Testament, després de la selecció feta d'entre moltes altres formulacions i presentacions descartades per l'acció de l'Esperit Sant que està actuant contínuament en l'Església, continuadora de l'obra iniciada per Jesucrist, comptant amb la nostra petitesa que és, però, la situació on precisament es pot manifestar amb més claredat la immensitat, la grandesa i l'omnipotència de la Divinitat.

Què ens vol dir el text evangèlic?

L'únic evangelista que ens aporta la narració que fonamenta aquesta festa tan popular és el que ha quedat sota la titularitat de l'apòstol Mateu, el publicà, recaptador d'impostos a qui Jesús escull per a formar part dels Dotze, trencant la marginació a què estaven sotmesos els tinguts per traïdors a la causa jueva per ser col·laboracionistes amb el poder romà imperant.

És ben significatiu que sigui precisament aquest text adreçat de bell antuvi als jueus el que ens porti aquesta referència universal de la Salvació que ens arriba per l'acompliment de l'anunciat Messies, Salvador, Emmanuel, Déu-amb-nosaltres. En canvi, és el de Lluc, amb una projecció de per si ja més universal, el que ens ha deixat la narració de l'anunci i adoració dels pastors, col·lectiu —per cert, ben marginat pel seu ofici ben poc valorat— que queda com a representació del poble d'Israel, escollit per Déu per a manifestar-hi la tan necessària Salvació de la nostra naturalesa atrapada pel pecat, arrel de tots els mals.

Els mags, en el sentit de savis procedents d'Orient, inquiets per la veritat, per la llum que ens ha d'il·luminar per a dissipar totes les nostres fosques, els nostres interrogants del viure quotidià, posats en camí per a trobar-la, representen aquesta universalitat, ens representen a tots nosaltres, les nacions no jueves, els anomenant pagans, destinataris també de la Salvació, com podem comprovar ben clarament avui dia amb aquesta expansió de l'Evangeli per tot el món.

Així no és estrany que, a mesura que aquesta expansió ha anat creixent, els tres personatges hagin estat representats amb les característiques pròpies de les tres races bàsiques de la humanitat i realçats amb la magnificència que caracteritza la reialesa i la seva esplendorosa cort, i que la solemnitat litúrgica amb la qual celebrem aquest fet l'anomenem Epifania, que significa manifestació.

Pedagogia paterno-maternal

Els pares i mares podeu aprofitar els molt bons recursos pedagògics que ofereix aquesta festa que tan atreu els infants.

Primer, però, cal bandejar tota por de traumatitzar els infants pel fet de posar tots els ingredients que per

tradició porten a fer que es creguin l'arribada, desfilar i aportació de regals com a realment protagonitzats per uns personatges meravellosos, quan poden viure aquesta feliç experiència en una etapa del desenvolupament humà que ho facilita, evitant que després, quan dissortadament ja no ens és possible fruit d'aquesta vivència tan agradable, ho descobreixin com un engany abusant de la seva innocència, quan és un fantàstic joc que ens permet de passar uns dels anys més feliços de la vida.

Entès així, cal ser conscients que el fet ens posa ben a les clares les arrels cristianes de la nostra nació que no podem ni ignorar ni bandejar, com a elements clarament positius que són per a totes les opcions vitals en el nostre pluralisme social evident, oi més en aquest moment tan especial de redreçament nacional. Som el que som a partir d'aquesta base, i ningú no se n'hauria d'avergonyir, ans al contrari, aprofitar tot el que de bo aporta, s'opti o no per a viure-ho en la seva més profunda totalitat. Ah!, i si us heu portat bé, xics i grans, que els Reis siguin ben generosos!

Compte solidari 100x1 | Càritas diocesana de Vic.....

Gener del 2013

60. Matrimoni amb un fill de 3 anys i una filla de 9 mesos. El pare en l'atur des del l'any 2009; han esgotat les prestacions de l'Inem i no sabem si podrà cobrar cap prestació social, malgrat està en atenció al Servei d'Orientació Laboral de Càritas. Sol·liciten: suport econòmic per a despeses bàsiques d'alimentació i rebut d'aigua. Import: 150 euros.

61. Nucli familiar monoparental format per mare de 45 anys i dos fills de 16 i 5 anys. La situació econòmica és molt precària, ja que han esgotat totes les ajudes socials i la mare no troba feina més enllà de pràctiques. Es plantegen marxar a un altre lloc d'Espanya on hi ha familiars que els poden ajudar. Sol·liciten: suport econòmic per a trasllat. Import: 400 euros.

62. Nucli familiar format per matrimoni i dos fills menors de 5 i 3 anys i un nadó de mesos. El pare de família en l'atur ja ha esgotat les prestacions. Paguen un lloguer de 350 euros. Sol·liciten: suport econòmic per a alimentació bàsica. Import: 160 euros.

63. Nucli familiar monoparental format per mare i dos fills en edat escolar, fent un procés educatiu

molt positiu. Els ingressos familiars de la família provenen d'unes hores de neteges domèstiques que fa la mare. Sol·liciten: suport econòmic per a desplaçaments escolars. Import: 100 euros.

64. Home de 30 anys en l'atur i sense cap ingrés per esgotament de les prestacions. Fa curs ocupacional a Càritas Diocesana, però no pot fer front a les despeses de transport per a desplaçar-se al seu lloc de pràctiques laborals. Sol·licita: ajut econòmic per a beca de transport. Import: 60 euros.

Nota

Per tal de preservar la intimitat de les persones necessitades, no hi posem el nom de residència. Tanmateix, són persones de l'àmbit diocesà. Recordem que, si alguna parròquia té coneixement d'algun cas, pot comunicar-ho a Càritas Diocesana per a publicar-ho: tel. 93 886 04 83. Per ajudar econòmicament, el nostre número de compte corrent és: Unnim **2107.1002.39.3378964893**.

Incendi a la Seu de Manresa.....

El dia 12 de desembre a primera hora del matí, a la Seu de Manresa es va declarar un incendi. El fum va ennegrir completament el claustre i algunes de les sales adjacents, com també va destruir algunes imatges i danyar seriosament el sepulcre del canonge Mulet, una peça del segle XVIII obra de Josep Sunyer.

Sembla que les causes del foc es troben en els milers de ciris, ofrenes dels fidels, que cremaven al claustre amb motiu de la festa de Santa Llúcia, celebrada el dia anterior. La zona del claustre va quedar tancada i es van suspendre algunes activitats per a aquests dies.

Els danys no són irreparables, però sí que són bastant costosos de reparar. Des d'aquí manifestem

la nostra solidaritat a tota la comunitat de la Seu en aquestes trasbalsadores circumstàncies, amb el desig que la vida de la parròquia torni ben aviat a la normalitat.

► La parròquia de Santpedor recupera un sepulcre medieval

Un conveni entre l'Ajuntament de Santpedor, el de Manresa i el bisbat permetrà el retorn a la parròquia de Santpedor d'un sepulcre de Mn. Pere de Prat, que fou el seu rector en el segle XIV. La tomba va desaparèixer durant la revolució de 1936 i fa un temps es va saber que es trobava en un magatzem del Museu Comarcal de Manresa.

Resposta positiva a la jornada de formació sobre el Vaticà-II

El dissabte 15 de novembre va tenir lloc al Seminari de Vic una jornada de formació per als laics de la diòcesi, especialment per als membres dels consells de pastoral parroquials, arxiprestals i diocesà. La resposta fou molt positiva, ja que foren unes 125 persones les que van participar en aquesta iniciativa dels arxiprestos del bisbat. A més, l'acte va servir per a fer una jornada de portes obertes a l'Escola de Formació de Laics, que està treballant en plena forma des de principis del curs present, un dissabte al mes, a Vic.

El gruix de la formació va anar a càrrec del Dr. Joan Planellas, professor i vice-degà de la Facultat de Teologia de Catalunya, que va presentar en un primer moment el Concili Vaticà II, el seu esperit i textos en el cinquantè aniversari del seu inici, motiu de celebració enguany i de l'Any de la Fe convocat pel Sant Pare. En la segona xerrada, Planellas va oferir un perfil del laic

segons el Concili, anant més enllà del ministeris i del perill de clericalització, sinó com a testimoni de Crist en el món i com a evangelitzador.

La missa, a l'església del Seminari, va ser presidida pel nostre bisbe, Romà Casanova, el qual va ser present en els actes desenvolupats durant tot el dia. Després d'un dinar de germanor, a la tarda es van fer dos tallers, a triar entre els assistents. Un fou sobre la Delegació de Família i Vida, amb la col·laboració de Mn. Jaume Casamitjana, i sobre el paper cabdal dels laics en l'experiència familiar. El segon taller anà a càrrec de Mn. Joan Mir, secretari-canceller del bisbat, i oferí una visió diferent del rol que ha de tenir un consell pastoral en la parròquia.

El balanç de la jornada fou altament positiu per a tots, un dia de formació i convivència que tant de bo es pugui repetir i ampliar a més persones.

Anunci de les festes de l'any 2013

La glòria del Senyor s'ha manifestat a Betlem i es continuarà manifestant entre nosaltres fins al dia del seu retorn gloriós. Per això us anunciem amb goig, germans i germanes, que, així com ens hem alegrat en aquestes festes del Nadal de nostre Senyor Jesucrist, ens alegrarem també en la gran celebració de la Resurrecció del nostre Salvador. Així, doncs, tinguem present que aquest any l'exercitació de la Quaresma, que ens prepara per a les festes pasquals, començarà el dia 13 de febrer, dimecres de Cendra, i del 29 al 31 de març celebrarem amb fe el Triduum Pasqual de la mort, sepultura i resurrecció del Senyor Jesús. El dia 31 de març serà la Pasqua, la festa més gran de l'any. I al cap de cinquanta dies, com a culminació de la cinquantesena

pasqual, el diumenge 19 de maig, celebrarem la solemnitat de la Pentecosta, el do que Jesús ressuscitat fa a la seva Església: el seu Esperit Sant.

Cada diumenge ens reunirem per celebrar l'Eucaristia, commemorant la resurrecció del Senyor, i venerarem també la memòria de la Mare de Déu en les seves festes, i la de tants germans sants i santes que ens acompanyen en el nostre camí.

Tots els dies són sants i bons per als qui estan en gràcia de Déu. I ja al final de l'any, el dia 1 de desembre, iniciarem un nou any litúrgic amb la celebració del diumenge primer de l'Advent de nostre Senyor Jesucrist. A ell tot honor i tota glòria pels segles dels segles. Amén.

Llum d'estel! | Anna Lleyda.....

A la llum d'un estel poc i molt pot fer-se visible. Un fet físic pot ser considerat només això, però també es pot mirar amb uns altres ulls que, tot i veient l'immediat, es deixin portar més enllà.

Els reis Mags eren savis, contemplaven el firmament del cel amb els seus astres i coneixien la història dels pobles. Eren homes de ciència que veien el cosmos com un gran llibre ple de sentit, ple de signes a descobrir que parlaven d'alguna cosa més, que parlaven del seu Creador. El seu saber es deixava penetrar per allò que no és evident a primera vista i que necessita d'una claror que va de la mà del misteri. A allò que copsaren com a indicis, van sumar-hi el seu saber i un franc desig de buscar, de trobar. Tot plegat els va posar en camí.

Coneixien i alhora es van deixar sorprendre, la seva ciència no va dubtar de fer-se acompanyar del consell dels entesos jueus, de la paraula dels profetes i la seva tradició. I en aquest camí, vetllats tothora, van arribar als peus de Qui és la veritable Llum i Paraula. Meravellats, no van poder fer altra cosa que adorar-lo.

També nosaltres fem camí cap aquest trobament. Com els reis Mags podem comptar, no solament amb el que coneixem de la nostra vida —el nostre firmament particular—, sinó també amb l'estel que és la Llum. Tot el que som pren un significat nou per la seva claror, a vegades amb indicis, altres amb fets concrets, persones o situacions. És Llum i Paraula que ens acompanya en cada moment de la vida.

És aquest estel que el Creador ha posat per a cada un de nosaltres i que ens guia quan aixequem els nostres ulls i el seguim confiats, sense saber, a vegades, per quins camins ens portarà. Això sí, amb el convenciment que al final ens espera la tendresa —com la de l'Infant Jesús trobat pels Mags— que és l'Amor.

De la nostra mirada, del desig de cercar i descobrir, de les ganes de posar-nos en marxa, depèn tot el que veritablement trobarem. I no hi ha dubte que, tractant-se de Déu, del nostre Déu capaç de fer-se infant per nosaltres, serà magnífic.

Sempre hi ha qui només veurà un astre, o qui no tindrà temps per a aixecar els ulls; els tràfecs de cada dia —ja ho sabem— són acaparadors, també ho devien ser les caravanes dels reis Mags; però, és clar, sense guaitar la llum de l'estel potser encara serien al desert

Dites casolanes | Sebastià Codina

L'home proposa i Déu disposa Déu ha posat el món a les mans de l'home perquè el senyoregi i el condueixi a una millora constant. Entendre això ja és una altra cosa. Déu vol el bé de la gran família humana. Vol que ens alliberem de tota mena d'egoismes. Respecta l'autonomia de la creació. No intervé per esmenar-la. La fe no ens estalvia esforços ni maldecaps. Sempre hi haurà coses que ens costaran d'entendre i acceptar. Hi ha gent que s'empipa perquè demana durant anys i panys una cosa i no se'n surt. Déu ens confia el món a nosaltres i, si li tornem la feina a ell, no acabarem mai.

Treure les castanyes del foc és cosa nostra. La fe no ens estalvia els mals ni ens deslliura de l'absurditat dels inexplicables. Quan algú es proposa una cosa i no se'n surt, és quan fa servir la frase. És bona cosa fiar-se d'ell, malgrat tot, i creure una mica, esperar força i estimar com més millor. I dir «amén» de tant en tant...

full diocesà | Solsona i Vic

DIRECTORS:

VIC: Xavier Bisbal
Santa Maria 1, 08500 VIC
Tel. / Fax 93 885 07 09
Correu electrònic:
mitjans-comunicacio@bisbatvic.com
SOLSONA: Júlia Ayala
Plaça Palau 1, 25280 SOLSONA
Tel. 973 48 06 19
C/e: mitjans@bisbatsolsona.cat

EDICIÓ: Mitjans de Comunicació Social de cada Bisbat.

REDACCIÓ: Santa Maria, 1 - 08500 VIC
ADMINISTRACIÓ:

Rda. Camprodon 2, 08500 VIC
Tel. 902 70 20 32 / Fax 93 88919 09
IMPRESSIÓ: Gràfiques Diac,
Ronda Camprodon 2, 08500 Vic

DIPÒSIT LEGAL: 14.355/60